

А колкото за твой ли? бы ще негли ако любовта ти може да направи чудо.

Диктаторът не беше вече бѣсенъ тигръ, беше старецъ подѣтинень, говореше безъ мысли, слушаше безъ да разбира, изгледваше безъ да види.

А Марія прискърбна пакъ както и предній день но по малко уплашена за състояніето му, залови ся за този призракъ и мѣчаше ся да му даде животъ. Като тури рѣцѣтъ си на рѣцѣтъ на рыбарина, очитѣ си на очитѣ му, сърдцето си на сърдцето му, права или колѣничила прѣдъ него, като го обвиваше съ ласканіята и галеніята си, като го наричаше съ най сладкитѣ имена, като ся смѣяше и плачаше при най малкитѣ му движенія, и ся обхождаше съ него въ едно врѣме като съпруга, като майка, като дъщеря, като слугиня, като духовникъ, като ангелъ неговъ; едно слѣдъ друго водяше го въ срѣдъ семейството му, или му напомняше прѣминѣлитѣ увеселенія и бѣдущитѣ надежды. Показваше му вситѣ етапи на кѣсѣтъ имъ, всичкѣтъ покѣщениѣ на дѣдитѣ имъ, всичко що можаше да го окопоти и завърне.

Но напраздно бѣхъ всички тѣзи подвизи! Страненъ въ домътъ си, нищо и никого безъ да познава, Мазаніелъ не отговаряше на всичко това освѣнъ съ рѣчи на прѣсѣклицѣ. — Клетвата..... и прѣдателството!..... Изгорѣте това, убійте оногозы!..... Ела Маріе, ела съпругинце моя..... Ела вѣрний мой народе..... нека цѣлунимъ позѣтъ на Маріѣ Аркскѣ!.....

И понеже тая идея излѣзваше непрѣстанно изъ уста-та му, Пузолянката, вмѣсто да го отдалечи отъ нейъ напомневаше му ѣъ повече сладостно..... Зе въ обятіята си полудѣлѣйтѣ и приказваше му като на дѣге, всичкѣтъ исторіѣ на незнакомкѣтъ, на обѣцѣтъ, на деветодневнѣтъ молитвѣ, и му говоряше за спокойствіето и за радостъ-тъ на който ще ся наслаждаватъ прѣзъ всичкѣтъ си животъ.